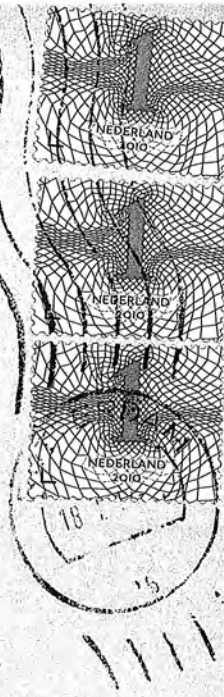
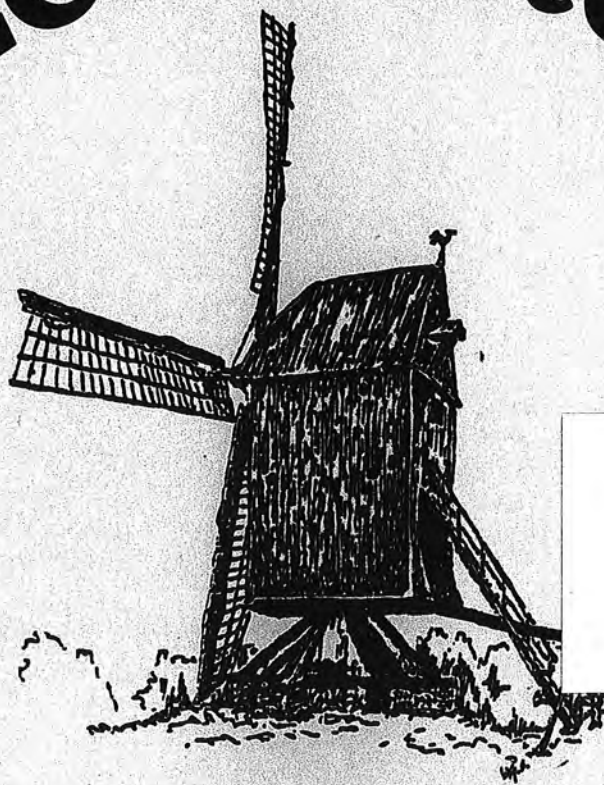

Dorpsraad Retranchement

Truzementenjaar

Dhr. Herrebout
Sarphatistraat 660
1018 AV Amsterdam

Nr. 160 33e jaargang oktober 2012

- ❖ Bergwandeling
- ❖ Toneelavond
- ❖ Uit het leven gegrepen
- ❖ Braamdijk
- ❖ De onderscheiding
- ❖ Novembermars
- ❖ Killedijk
- ❖ Animaaltjes

Onderstaand artikel in deze Truzementenaar vraagt een kleine toelichting. Enkele jaren geleden kwam de redactie in contact met Peter Herrebout, woonachtig in Amsterdam, maar met roots (wat een schitterend Nederlands woord trouwens, is wortels beter?) in onze streek, en nog wat nauwkeuriger: in ons dorp. Peter leidt het accountants- en adviesbureau Probaat in Amsterdam, maar voelt zich nog sterk verbonden met de streek. Onze uitnodiging hier wat meer over te vertellen leidde tot onderstaand artikel.

HERINNERINGEN

In 1969 ben ik geboren in de Noordstraat in Retranchement. Hoewel ik hier slechts mijn eerste drie levensjaren heb gewoond, loopt het dorp eigenlijk toch als een rode draad door mijn leven. In 1972 verhuisden we naar Oostburg, omdat mijn vader door de gemeentelijke herindeling van gemeenten in West-Zeeuwsch-Vlaanderen van rechtswege werd ontslagen als secretaris-ontvanger van de gemeente Retranchement. Na enkele maanden werkloos te zijn geweest solliciteerde hij naar de voormalige gemeente Oostburg en werd daar benoemd tot hoofd van de afdeling Boekhouding. Jammer was wel dat hij toen niet meer van die privilèges had zoals zijn eigen kind (ik dus) inschrijven in het geboorteregister :).

Onze familie is nog bekend, mede doordat broer Hans toen hij klein was het dorp in rep en roer bracht door op het dak van de school te klimmen. Na de verhuizing ben ik er eigenlijk altijd in de jaren '70 en '80 vaak blijven komen, omdat m'n ouders regelmatig naar Retranchement gingen. Eten bij onze leuke ex-buren de familie Janssens-Jansen. Naar Kootje de Lijzer op bezoek, kijken of het wel goed met hem ging. Met onze lieve vrienden Cor en Saar Almekinders naar de dorpfeestjes met tent op het voetbalveld. Met broer Kees naar Café Dancing Jopie, luisteren naar zijn stoere verhalen over toen hij daar nog werkte.

Kamperen op de Zwinhoeve met m'n moeder, en wandelen naar Knokke met ma en Saartje. Met het gezin van Jan en Miep Cappon naar Excelsior in de muziektent kijken. Ik herinner me nog een verjaardag van Manfred half jaren '80 in de prachtige tuin van de familie de Witte. Later in jaren '90 als we gingen fietsen vanuit Oostburg kozen we altijd ook een route over de wallen, naar het strand bij het Zwin en op bezoek bij René Cappon en Erica van Vooren.

Frappant is dat op de meest onverwachte momenten in mijn leven de naam Retranchement ter sprake kwam/komt. Het kwam me ook één keer heel goed uit: begin jaren '80 reisde ik met neef Alexander op tienertour en gingen we bij de fanatieke Ajax supporters de F- Side staan tijdens Willem 2 tegen Ajax in Tilburg. Na de wedstrijd mochten we niet apart weglopen en moesten we mee met de Ajaxmeute naar het treinstation. Wat we ook probeerden, de politie liet ons niet gaan. Totdat we bijna in de trein naar Amsterdam werden geduwd en ik mijn paspoort liet zien aan de politieagent. Die keek erin en zag Retranchement als geboorteplaats staan en mompelde toen: "ah nu snap ik het, ga dan maar de andere kant op". Richting Vlissingen.

Ik herinner me ook nog goed een keer in 1993 toen ik klaar was met mijn studie Heao Bedrijfseconomie. Ik had me ingeschreven bij een werving- en selectiebureau en die dame belde me op en zegt: "wat leuk!" Ik zeg: "wat dan?" Ze zegt: "Dat u in Frankrijk bent geboren!" En dat terwijl dit begin 1900 ook al was voorgevallen, waarbij het Nederlands kabinet bijna was gevallen. Een postbeambte bezorgde toen een brief niet in Retranchement, omdat de brief met Nederlands tarief was gefrankeerd en dat moest volgens hem conform buitenland, namelijk Frankrijk zijn.

Sinds 2002 woon ik in Amsterdam. Ik heb daar een eigen bedrijf en verloochen mijn afkomst niet, dus velen weten waar ik vandaan kom. Soms uit meest onverwachte hoek krijg ik herkenbare reacties. " Oh Retranchement, dat ken ik wel. Daar ging ik vroeger kamperen met de motor bij de Wildhof". Of: "Retranchement ? Dat ligt toch tussen Cadzand en Sluis?" Een collega had een keer gewandeld in Zeeuws-Vlaanderen en juist hier gekampeerd.

Uiteraard ook veel mensen die het niet kennen. Watte? Waar? Soms denken ze dat ik ze voor de gek hou. Zo vreemd komt de naam dan over bij het uitspreken. Ook altijd bij het laten zien van mijn paspoort en/of rijbewijs en als ze mijn geboorteplaats dan opmerken gaat het even daarover. Waar ligt dat dan? Trots reageer ik dan: kent u dat niet? Het meest zuidwestelijke dorpje van Nederland. Vroeger een belangrijke tweede verschansing van Prins Maurits. En nog steeds pittoresk omringd door wallen en in de volksmond Truzement genoemd.

Iedere keer als ik bij de notaris kom en deze leest de akte voor is het wachten op het moment dat deze bij mijn geboorteplaats komt want dan "struikelen" ze erover. En meestal is het ijs dan gebroken ten aanzien van de formele sfeer, want dan gaat het even over ons dorp en waar dat dan wel ligt, etc.

In 2010 zijn we met ons bedrijf een weekend naar hier geweest en hebben we geslapen in de woning van de familie de Winne. En wat hebben ze genoten: gegeten op het strand bij de Zeemeeuw, gewandeld met Piet Jansen door het Zwin, bolussen van Basting, gewandeld over de wallen. Dagje naar Brugge etc.

Zie voor meer info:

<http://probaat.nl/nieuwsbericht.asp?id=68>

Mijn vader komt nog steeds kaarten bij de soos. Mooie traditie. Wel erg sneu natuurlijk dat er tijdens het ouder worden steeds geliefden en bekenden wegvallen. Ook komen we geregeld naar de Parlevinker wat eten en of drinken. Lekker daar en vriendelijke mensen. Volgend jaar niet meer op safari naar Afrika, (want ik heb nu een dochttertje van 1,5) maar kamperen dus op de Zwinhoeve. Heb er nu al zin in!

Groet, Peter

Nb: uiteraard zijn alle Truzementenaars welkom bij ons voor een dagje of weekendje Amsterdam.